

kaldt til personlig Afhørelse. Dog kan Retten tillade Sagsøgeren at føre Vidner, naar disse blot sigte til at bevise Dokumentets Vgthed.

Naar Sagsøgeren, fordi han anser det nødvendigt i Anledning af Sagsøgtes Tilsvær at tilvejebringe Beviser, som ikke under Sagen kunne tilstedes, hæver denne, kan Retten fritage ham for i Genhold til § 100 at udrede Erstatning til Sagsøgte for havte Udgifter og Uleilighed.

§ 387.

Sager af heromhandlede Beskaffenhed kunne i Genhold til § 354 paaanføres til Landsretten. Det er en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte Andet, end det, som i Genhold til ovenstaaende Regler kunde gjøres gjældende for Underretten.

Kapitel III.

Om skriftlig Behandling af Sager.

§ 388.

I vidtløftige Regnskabsager og andre indviklede Retsager kan Retten paa ethvert Trin af Forhandlingerne anordne skriftlig Behandling af Sagen. Saadan Bestemmelse kan ikke angribes ved noget Retsmiddel.

§ 389.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, bortfalder det, som tidligere maatte være mundtlig forhandlet i Sagen, og der iværksættes under Rettens Ledelse en Indlægsverling imellem Parterne, som kan strække sig til Duplik. Retten bestemmer de Friste, inden hvilke Indlægene skulle afgives, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skulle 3 Dage forinden være Modparten meddelte, saa at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Proceskrifter kunne Parterne begjære Ublaas af det Fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Dokumenter ublaaues Modparten i Original, maa han lade medfølge Gjenparten, som da blive at bekræfte paa Rettens Justitskontor, hvor der derhos bør gives Afgang til at undersøge Originalerne.

§ 390.

Naar den i foregaaende Paragraf omhandlede Indlægsverling er tilendebragt, optages Sagen, og endelig Dom affiges, dersom den af Retten findes moden hertil.

Fremgaaer det af den stedfundne skriftlige Procedure, at der mangler Bevis for Omstændigheder, som ville være af Betydning for Sagens Afgjørelse, har Retten ved Kjendelse at bestemme, hvilke disse Omstændigheder ere, uden Hensyn til, om der af Parterne er fremsat Begjæring om at stedes til Bevisførelse for dem eller ikke. Retten bestemmer i Forbindelse hermed et Møde til Bevisførelsens Forberedelse.

§ 391.

I det i Slutningen af foregaaende Paragraf omhandlede Møde, have Parterne under Sagttagelse af Reglerne i § 180 at opgive, hvilke Beviser de ville føre, ligesom Retten derefter har at træffe de i § 181 omhandlede Bestemmelser med Hensyn til Bevisets Førelse.